

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ 2011-2012

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

16/1/2012 Τυραννόσαυρος *Πάντι Κονσιντάν*

23/1/2012 Εκτός νόμου και χρόνου *Τζον Μάικλ ΜακΝτόνα*

30/1/2012 Ένας χωρισμός *Ασγκάρ Φαραντί*

6/2/2012 Μίχαελ *Μάρκους Σλάιντσερ*

13/2/2012 Βασιλιάς σε μια κόλαση *Μάριους Χολστ*

20/2/2012 Πίνα Μπάους *Βιμ Βέντερς*

27/2/2012 Πρέπει να μιλήσουμε για τον Κέβιν *Λιν Ράμσι*

5/3/2012 Το παιδί με το ποδήλατο *Αδελφοί Νταρντέν*

12/3/2012 Πολεμώντας για τη νίκη *Βαλερί Ντονζελί*

19/3/2012 Το λιμάνι της Χάβρης *Άκι Καουρισμάκι*

26/3/2012 Κοτόπουλο με δαμάσκηνα *Μαρζάν Σατραπί - Βενσάν Παρονό*

2/4/2014 Κάποτε στην Ανατολία *Νούρι Μπίλγκε Τσεϊλάν*

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΕΒΙΝ WE NEED TO TALK ABOUT KEVIN

Σκηνοθεσία: Λιν Ράμσι

Σενάριο: Λιν Ράμσι, Ρόρι Κίνεαρ

Ηθοποιοί: Τίλντα Σούντον, Εζρα Μίλερ,
Τζον Σι Ράλι

Χώρα: Αγγλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 112'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: -Βραβείο καλύτερης ταινίας στην Λιν Ράμσι στο Φεστιβάλ του Λονδίνου (2011).

- 8 υποψηφιότητες σε διάφορα Φεστιβάλ για την Λιν Ράμσι και την Τίλντα Σούντον.

Η μητέρα ενός μαθητή, που σε μια στιγμή δολοφονικής έξαρσης σκότωσε τους συμμαθητές του, προσπαθεί ν' αντιμετωπίσει τη θλίψη της, αλλά και τις ενοχές της σχετικά με την ευθύνη της για τη συμπεριφορά του γιου της, σε μια συγκλονιστική, με εξαιρετικές ερμηνείες, ταινία.

Καθώς ο γιος της έχει διαπράξει κάτι ασυγχώρη-

το, μια μητέρα προσπαθεί να συνεχίσει τη γεμάτη ενοχές ζωή της και να καταλάβει πόσο ευθύνεται η ίδια για τις πράξεις του.

Βασισμένη σε ένα εξομολογητικό, ειλικρινές Bestseller της Λαϊονέλ Σράιβερ κατάδυση στο εσωτερικό ενός απεγνωσμένου χαρακτήρα. Ερωτήματα που καίνε και δυο σπουδαίες ερμηνείες παρακάμπτουν τις όποιες δραματουργικές αδυναμίες (όπως η μονοδιάστατη περιγραφή του νεαρού ήρωα) και ολοκληρώνουν με την ένταση ενός θρίλερ το πορτέτο των αδιεξόδων σύγχρονων οικογενειακών σχέσεων.

Με τον τρόπο με τον οποίο μια μητέρα αντιμετωπίζει τη μαζική δολοφονία των μαθητών ενός σχολείου από το γιο της, Κέβιν, καταπιάνεται η Λιν Ράμσι («Morgen Callar») στο ψυχολογικό της δράμα «Πρέπει να μιλήσουμε για τον Κέβιν». Η ταινία της Ράμσι μας δίνει μια άλλη πλευρά της ιστορίας δολοφονιών σε κολέγια, που μας είχε δώσει στην ταινία του «Ελέφαντας» ο Γκας Βαν Σαντ: την πλευρά της μητέρας του νεαρού δολοφόνου, η οποία εκτός από τα ψυχολογικά προβλήματα έχει ν' αντιμετωπίσει την εχθρική στάση των γονιών των δολοφονηθέντων παιδιών.

Με βάση το μπεστ-σέλερ της Λάιονελ Σκρίβερ και με κυρίαρχο το κόκκινο χρώμα (τόσο η μπογιά με την οποία οι γείτονες βάφουν τους τοίχους και το αυτοκίνητο της μητέρας όσο και το αίμα), η σκηνοθέτρια καταγράφει τα διάφορα στάδια της ζωής του νεαρού Κέβιν, μέσα από μια σειρά σκηνές και μ' ένα στυλ που κινείται ανάμεσα στο ψυχολογικό θρίλερ (το «Μπλε βελούδο» του Ντέιβιντ Λιντς δεν απέχει και πολύ) και την ταινία τρόμου, από την οποία δεν λείπει και μια ποιητική ανάσα.

Σκηνές που ξεκινούν από τη βρεφική του ηλικία μέχρι τη σύλληψη και τη φυλάκισή του, επιμένοντας στην παράξενη σχέση με τη μητέρα του, Εύα (με την Τίλντα Σούντον να δίνει με εκπληκτική δύναμη την καταπιεσμένη μάνα), που τα ψυχολογικά της προβλήματα και η έλλειψη μητρικής αγάπης (το συνεχές κλάμα του όταν είναι ακόμη μωρό την απωθούν από κοντά) συμβάλλουν στην κατοπινή στάση του Κέβιν.

Με ένα σφιχτοδεμένο μοντάζ, μια ατμοσφαιρική φωτογραφία κι έναν εξαιρετικά ενορχηστρωμένο ρυθμό (από τις πιο εντυπωσιακές, τρομακτικές σκηνές είναι εκείνες όπου ο Κέβιν αρχίζει να σκοτώνει τους συμμαθητές του με το τόξο), η Ράμσεϊ πηγαίνει νοέρεχεται, με εκπληκτική δεξιοτεχνία, ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, συχνά υπογραμμίζοντάς τις σκηνές της με μαύρο χιούμορ, καταγράφοντας, με σιγουριά και δύναμη, την κατάδυση της μάνας στη δική της, προσωπική, αποπνιχτική κόλαση.

NINOS ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ

Ένα συγκλονιστικό δράμα με μαεστρική σκηνοθεσία και σπουδαίες ερμηνείες. Η Εύα, μόνη της, πληρώνει τις συνέπειες μια ανεπίτωτης τραγωδίας, προσπαθεί να ξεφύγει από τον εφιάλτη και να μαζέψει τα συντρίμια της ζωής της. Ενώ όλοι γύρω της την αντιμετωπίζουν με μίσος ή περιφρόνηση, έρχεται αντιμέτωπη με τις αναμνήσεις της προσπαθώντας να καταλάβει τι λάθος έκανε. Περίπου 16 χρόνια πριν, ένας έρωτας και μια μάλλον αναπάντεχη εγκυμοσύνη καθόρισαν τη ζωή της. Η σχέση της με το γιο της, τον Κέβιν, ένα πραγματικά δύσκολο παιδί, έβαζε πάντα εμπόδια σε οποιαδήποτε επιδίωξη ευτυχίας και ολοκλήρωσης. Τώρα η Εύα παλεύει με το θρήνο και το αίσθημα ευθύνης που την πνίγει. Αναρωτιέται αν τον αγάπησε ποτέ και σε ποιο βαθμό ευθύνεται εκείνη για τις πράξεις του... Βασίζεται στο βιβλίο της Λάιονελ Σκρίβερ, αλλά ακολουθεί μια καθαρά κινηματογραφική λογική με συγκλονιστικό αποτέλεσμα. Η σπουδαία βρετανίδα σκηνοθέτις Λιν Ράμσεϊ (αξίζει να αναζητήσετε τις ταινίες της *Ratcatcher* και *Morvern Callar*), με όπλο μια εκπληκτική δουλειά σε φωτογραφία, μοντάζ και ήχο, αποδομεί το δράμα ακολουθώντας τη θρυμματισμένη σκέψη και ψυχολογία της ηρωίδας. Καθοδηγεί ένα θαυμάσιο καστ, με κορυφαία την... εξωγήινα γήινη Τίλντα Σούντον που δίνει, πιθανότατα, την ερμηνεία της χρονιάς.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΤΣΙΑΤΣΙΚΑΣ

Η πολυαναμενόμενη επιστροφή της Λιν Ράμσεϊ στη μεγάλη οθόνη, σχεδόν δέκα χρόνια μετά το

αριστουργηματικό "*Morvern Callar*", είναι ένα συναισθηματικό *tour de force*, που εκπλήσσει με τα δάνειά του από το σινεμά του τρόμου. Το φιλμ αποτελεί μεταφορά του ομώνυμου μπεστ-σέλερ της Λάιονελ Σκρίβερ, στο οποίο η Ράμσεϊ κατέληξε μετά την άκαρπη -λόγω Πίτερ Τζάκσον- προσπάθειά της να καταπιαστεί με τα "Παραδεισένια Οστά".

Και σε αυτή την περίπτωση, ένα παιδί και ένας γονιός είναι οι πρωταγωνιστές του δράματος, που εξελίσσεται μέσα από βίαια, αλλά ποτέ εκβιαστικά, φλας-μπακ, από το εφιαλτικό παρόν σε ένα κάποτε "ευτυχισμένο" παρελθόν. Η Εύα είναι η "αμαρτωλή" γυναίκα που έφερε στον κόσμο τον Κέβιν, ένα παιδί που, μεγαλώνοντας, έμελλε να προξενήσει τόσο κακό όσο η μητέρα του ποτέ δεν μπορούσε να φανταστεί.

Τι έκανε λάθος; Τι έφταιξε και ο γιος της κατέφυγε στο έγκλημα; Η εφιαλτική καθημερινότητα μιας γυναίκας που πληρώνει τις αμαρτίες του τέκνου της (όπως μάλλον και το ίδιο πλήρωσε τις δικές της) διακόπτεται από "επισκέψεις" στο παρελθόν, όπου προσπαθεί να ανακαλύψει την αρχή του "κακού". Μήπως η ίδια δεν αγάπησε τον γιο της αρκετά; Μήπως αυτή δημιούργησε το τέρας που στέκεται σήμερα μπροστά της;

Η Λιν Ράμσεϊ, όπως άλλωστε έχει αποδείξει και στο παρελθόν ("*Ratcatcher*") διαθέτει μια ενστικτώδη όσο και αλάνθαστη ματιά για την αποτύπωση του βίαιου και του πραγματικού, χωρίς να θυσιάζει τις εικαστικές της ανησυχίες. Όλα αυτά βέβαια δεν θα σήμαιναν πολλά αν δεν είχε ταυτόχρονα τη δυνατότητα να τοποθετεί εμβόλιμα σε αυτό τον γραμμικό άξονα του ρεαλιστικού στιγμές καθαρής **ποίησης**, φτιάχνοντας σπουδαίο σινεμά.

Στο "Πρέπει να Μιλήσουμε για τον Κέβιν", η σκηνοθετική της δεξιοτεχνία αγγίζει ανεξερεύνητες περιοχές, καθώςμπολιάζει την ταινία με στιγμές γνήσιας ανατριχίλας, θυμίζοντας πολλές φορές *horror film*: το εμμονοληπτικό *sound design*, τα βίαια cuts και οι παρατεταμένες σιωπές μεταξύ του Κέβιν και της μητέρας του δημιουργούν μια κλιμακούμενη ένταση, της οποίας το βίαιο ξέσπασμα περιμένει με μαθηματική ακρίβεια ο θεατής.

Η ταινία θα σας κρατήσει στην άκρη του καθίσματος μέχρι την τελευταία στιγμή: Όχι μόνο λόγω της μεγαλειώδους ερμηνείας της Τίλντα Σούντον, αλλά γιατί ο θάνατος, το πένθος, η αξιοπρέπεια και πάνω απ' όλα η ζωή και τα ένστικτά της στοιχειώνουν την οθόνη με την απόκοσμη ομορφιά που μόνο η Ράμσεϊ ξέρει να δημιουργεί.

ΦΑΙΔΡΑ ΒΟΚΑΛΗ

ΛΥΝ ΡΑΜΣΕΙ

Γεννήθηκε το 1969 στη Γλασκώβη.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

We need to talk about Kevin 2011, Cinema 16: British Short Films 2003, Morvern Callar 2002, Ratcatcher 1999, Gasman 1998, Small deaths 1996, Kill the day 1996.